

juli 2025

"Een Samaritaan echter, die op reis was, kreeg medelijden toen hij hem zag."
(Lucas 10:33)

Martine zit in de metro van een grote Europese stad. Alle reizigers zijn gefocust op hun mobiele telefoon. Virtueel verbonden, maar toch geïsoleerd. Ze vraagt zich af of we nog wel in staat zijn om elkaar in de ogen te kijken. Het is een veel voorkomende ervaring, vooral in een maatschappij die rijk is aan materiële goederen, maar die steeds armer wordt aan menselijke relaties. Het evangelie nodigt ons uit om op een nieuwe manier naar ons sociaal leven te kijken.

Een wetgeleerde vraagt aan Jezus wat hij moet doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven.¹ Jezus antwoordt met de beroemde parabel van de barmhartige Samaritaan: een priester en een Leviet, belangrijke figuren in de samenleving van die tijd, zien een man langs de weg liggen die was aangevallen door rovers, maar ze lopen door.

"Een Samaritaan echter, die op reis was, kreeg medelijden toen hij hem zag."

Jezus vertelt het verhaal aan een wetgeleerde, die goed op de hoogte is van het goddelijk gebod van de naastenliefde.² In de parabel wordt een vreemdeling, die wordt gezien als een afvallige, door Jezus als model gepresenteerd. De vreemdeling ziet de gewonde reiziger, maar hij krijgt medelijden, een gevoel dat van binnenuit ontstaat, uit het diepst van zijn hart. Hij onderbreekt zijn reis, gaat naar hem toe en ontfermt zich over hem.

Jezus weet dat ieder mens gewond is door de zonde en het is dan ook zijn zending om ons hart te genezen met Gods barmhartigheid en vergeving, zodat wij op onze beurt in staat zijn anderen nabij te zijn.

"Om te leren barmhartig te zijn zoals de Vader, volmaakt zoals Hij, moeten we naar Jezus kijken, die de volledige openbaring is van de liefde van de Vader. Liefde is de waarde die betekenis geeft aan al het andere en die haar hoogste uitdrukking vindt in barmhartigheid. Barmhartigheid helpt ons om de mensen met wie we elke dag samenleven, steeds nieuw te zien, zonder terug te denken aan hun gebreken en

¹ Vgl. *Luc.* 10:25.

² *Deut.* 6:5; *Lev.* 19:18.

fouten. Dan oordelen we niet, maar vergeven het geleden onrecht. Beter gezegd: we vergeten al die dingen."³

"Een Samaritaan echter, die op reis was, kreeg medelijden toen hij hem zag"

Jezus besluit zijn antwoord aan de wetgeleerde met een duidelijke uitnodiging: "Doet u dan voortaan net zo."⁴ Jezus herhaalt dit tegen ieder die zijn Woord aanvaardt: jezelf tot naaste van de ander maken, de wonden 'aan te raken' van de mensen die we iedere dag ontmoeten.

Om deze evangelische nabijheid te leven, vragen we Jezus ons te genezen van de blindheid van vooroordelen en onverschilligheid, die ons ervan weerhouden verder te kijken dan onszelf.

We leren van de Samaritaan het vermogen tot medelijden, dat hem ertoe aanzette zijn eigen leven op het spel te zetten. Laten we zijn bereidheid navolgen om de eerste stap naar de ander te zetten, te luisteren en zijn pijn tot de onze te maken, vrij van oordelen en van de angst om 'tijd te verspillen'.

Dit is de ervaring van een jonge Koreaanse vrouw: "Ik probeerde een jongere te helpen die niet tot mijn cultuur behoorde en die ik niet goed kende. Hoewel ik niet wist wat en hoe ik het moest doen, vatte ik moed om het te proberen. En tot mijn verbazing merkte ik dat door hem hulp te bieden, zelf werd genezen van mijn innerlijke wonden."

Dit Woord van leven biedt ons de sleutel om een christelijk humanisme te realiseren. Het stimuleert ons om allerlei verschillen te overwinnen. We worden ons bewust dat we tot dezelfde mensenfamilie behoren, waarin het beeld van God zich weerspiegelt. Hierdoor wordt het 'wij' verbreed tot het 'allen' en ontdekken we hoe een samenleven van allen mogelijk is.

Letizia Magri en het Woord-van-leven-team

³ Deut. 6:5; Lev. 19:18.

⁴ Luc. 10:37.